

чалството на Фуада той испроводилъ къмъ Татарь-Пазарджикъ, предъ укрѣпеннитѣ позиции Ихтиманъ и Самоковъ, а съ другата часть самъ тръгналъ направо подлъжъ на Балкана къмъ Пловдивъ. Тукъ трѣбало да са съединятъ и двѣтѣ части на неговата войска.

Преслѣдванъето на отстѣпвающитѣ турци са продължавало. Единъ отрядъ подъ началството на генерала Веняминова на 30 септ. зелъ съ бой Самоковъ. Други отрядъ на графа Шуфалова, който подгонилъ неприятеля изъ Ихтиманъ, на 30 дек. мицналъ по край оставената сжщо отъ турцитѣ позиция при Траяновитѣ врата и отишелъ право къмъ Татарь-Пазарджикъ. Най-сетнѣ други трети отрядъ ударилъ отъ Петричево на длъжъ по рѣката Тополница.

Всички тѣзи три колони отивали все къмъ Татарь-Пазарджикъ, и когато този градъ билъ зетъ отъ графа Шуфалова, тѣ и тритѣ, са съединили тамъ. Но и двѣтѣ части на Сюлеймановата войска били длъжни да са съединятъ на 45 версти отаткъ Татарь-Пазарджикъ, на восточна страна; това именно съединение трѣбало да са предвари. Това било замислено и испълнено съ блѣскъвъ успѣхъ.

На 3-й януария Сюлейманъ паша преминналъ Пловдивъ, но са спрѣлъ да почака Фуада; въ Пловдивъ са намѣрвалъ ариер-гарда на Сюлеймана, а Фуадъ са приближавалъ къмъ него отъ Татарь-Пазарджикъ. Въ това сжщото време войскитѣ на генерала Гурко благодарение на бързия вървежъ все напредъ и напредъ, настигнали Фуада при самия Пловдивъ и като нападнжли на негова началникъ Сюлейманъ, самаго Фуада отрѣзали къмъ Дермен-дере.

Отряда на Сюлеймана са готвялъ да даде на рускитѣ войски послѣдний отпоръ около Пловдивъ. Отчаяннитѣ турски полчища въ своята звѣрска яростъ търсили по